

Dokumentarfilmssgenrer	Karakteristiske træk	Eksempler	Brugbarhed i en filmanalyse i historie
Den historisk-autoritativ dokumentar	Oplysende og informationstæt Ofte med voiceover, oprindelige filmklip, montage af arkivfotos, fx interviews med de oprindelige politiske magthavere, øjenvidner, beslutningstagere, eksperter, dramatiseringer og narrative greb. Klassisk historieformidling. Typisk en populær formidler, der giver sin personlige vinkel af den officielle (fx Danmarks-) historie baseret på arkivmateriale. Som levende formidling. Den lille og store historie væves sammen. Den historiske dokumentar kan handle om: • Et emne (et lands historie) • En institutions historie • Stormagtspolitik • En person (eller flere) • Kultur • Hverdagshistorie • Personlige erindringer	Eksempel på historisk-autoritativ dokumentar <i>Den kolde krig</i> (25 afsnit), <i>The Cold War Documentary</i>, engelsk, 1998 (CNN-serie, tilgængelig på YouTube) Generelt Den historiske dokumentar produceres særligt af public service-tv-stationer som DR, BBC (engelsk), PBS (amerikansk) og mange flere. Desuden er der specialister som History Channel og National Geographic Channel, der lever af at producere og sende dokumentarer.	Faktuel viden Man kan anvende serien <i>Den kolde krig</i> til faktuel viden om den kolde krig. Sammenligne Man kan kontrastere/sammenligne viden/oplysninger/magthaveres udsagn med kendt viden. Levnsslutte/tendensanalyse/synsvinkel Når det er amerikanske CNN, der knap ti år efter afslutningen på den kolde krig mellem Sovjet og USA fortæller historien om den kolde krig, skal man være kildekritisk observant: Er begge parter i konflikten repræsenteret lige meget? Er begge parter beskrevet lige neutralt (analysere sprogbrug etc.)?

Dokumentarfilmslugenrer	Karakteristiske træk	Eksempler	Brugbarhed i en filmanalyse i historie
Den autoritative-journalistiske dokumentar	Kritisk og undersøgende	Eksempel på autoritative/journalistiske dokumentar <i>Præsidenten</i> (af Christoffer Guldbrandsen, 2011)	Kontrasterende Fortæller ironisk og satirisk historien om, hvordan EU fik sin første præsident. Dermed kan man anvende filmen kontrasterende til andre udlægninger af processen – eller måske endda historien bag EU, udviklingen af EU samt synet på EU.
Den dramatiserende dokumentar	Dokumentar præget af fiktionens virkemidler Den dramatiserende dokumentar kan vise, hvordan begivenhederne fandt sted, og hvem der gjorde hvad. Instruktør på Blekingegadebande-dokumentarfilmen, Anders Riis-Hansen: <i>"I vores fortælling bruger vi alle de filmiske elementer, man kender fra kriminalfilm, og selvfølgelig er materialet klippet op, sådan at vi kan veksle i tempo. Men ønsket er at tilstræbe dokumentarisk værdi. Ikke for at gøre Blekingegade-nørderne tilpas, men fordi vi gerne vil adskille os fra et fiktionsprojekt."</i>	Eksempel på den dramatiserende dokumentar <i>Blekingegadebanden</i> (af Anders Riis-Hansen, 2009)	Filmen bygger på Peter Øvig Knudsens bøger om banden (<i>Blekingegadebanden 1 – Den danske celle</i> , 2007 og <i>Blekingegadebanden 2 – Den hårde kerne</i> , 2007; revideret i den samlede og etbinds-udgave <i>Blekingegadebanden</i> , 2008). Filmen er bygget op som en blanding af autentiske lyd- og billedklip og rekonstruerede dokudramatiske scener omkring et interview med Bo Weymann, et bandemedlem, som først i forbindelse med denne film har valgt at stå frem og reflektere over de aktiviteter, han var med til i årene frem til politidrabet under røveriet mod Købmagergade Postkontor i 1988. Filmen kan dermed dels anvendes til at få et visuelt indblik i Blekingegadebanden, dels kan interviewet med et af bandemedlemmerne anvendes i analyseøjemed.

Dokumentarfilmgenre	Karakteristiske træk	Eksempler	Brugbarhed i en filmanalyse i historie
Den observerende dokumentar	At vise uden forklaring. Også kaldet 'fluen-på-væggen'-formen.	Eksempel på den observerende dokumentar <i>Gymnasiet – en skoleform</i> (af Dola Bofils, 1983)	Er man interesseret i at undersøge gymnasiets historiske udvikling, er denne film fra 1983 brugbar.
Den poetiske dokumentar	Fortællemaneren er poetisk og kunstnerisk, og oftest er musik central i fortællingen.	Eksempel på den observerende dokumentar <i>Berlin – die Sinfonie der Grossstadt</i> (tysk, af Walter Ruttmann, 1927)	En filmisk æstetisk perle, der giver et visuelt og musisk indblik i Berlin år 1927 – mellem de to verdenskrige. Kan anvendes til kultur- og mentalitetshistorie.
Den deltagende dokumentar	Instruktøren deltager aktivt.	Eksempel på den deltagende dokumentar Michael Moores film.	Dokumentaren kan debatteres som kilde til viden og opfattelser (historiebevidsthed).